

Flaskpost från Randivåg

Franska Polynesien 18 juni – 28 augusti 2016

Juni

Vi kom till huvudstaden i Franska Polynesien, Papeete på Tahiti, den 18 juni. Våra holländska vänner Harry och Maril på *AdiejeWah* tog emot våra tampar och bjöd oss på middag. Vi ägnade kvällen åt att

Marinan i Papeete, Tahiti

uppdatera oss om vad som hänt sen vi sågs sist. Vi hade lagt till i den nya marinan mitt i Papeete och det kändes lyxigt efter att ha seglat eller legat för ankars i mer än fyra månader. Marinan invigdes 2015 så allt var nytt och fräscht. I Papeete finns det mesta man kan tänka sig för att leva, men det är lite magrare vad gäller båtprylar. Men några båtbutiker finns och ett antal företag inom service-näringslivet. Vi njöt av att ligga i en marina mitt i stan och kunna handla franska matvaror i väl sorterade matbutiker.

Sven-Gösta uppsökte tandläkare och vi köpte ny kamera istället för den som badade vid Påskön och som inte vill fungera sen dess. Vi hyrde bil och körde runt ön med

Harry och Maril och kunde konstatera att ön är tätt befolkad.

Dagarna innan midsommar kom den norska båten *Ilanga* med Harald och Live in i hamnen, det var tre år sedan vi såg dem i Brasilien. Nu fick vi skandinaviska kompisar att fira midsommar med!

Den 29 juni såg vi på paraden som man har med anledning av ”självstyrets dag”, dvs den dag då Franska Polynesien fick ett visst mått av självstyre från Frankrike. Denna dag inleder också festivalen ”Heiva” som pågår hela juli. Heiva innebär tävlingar i paddling, bära sten, kasta spjut, klyva kokosnötter m m, samt sång och dans. Heiva firas på alla öar i Franska Polynesien, men störst är det på Tahiti.

Paraden den 29 juni inleder Heiva på Tahiti

Juli

I Papeete startade dans- och sångtävlingen i början av juli och vi var där dag två. Vi fick se två dansgrupper och två köror uppträda och det var fantastiskt duktiga dansare och säkert även sångare. Sången är dock lite speciell, entonig och lite gnällig, så vi tycker kanske inte det låter så vackert. Men kul att se på då sångarna sitter ner och sjunger och samtidigt vaggas i takt med musiken, damerna åt ett håll och herrarna åt ett annat.

Vi försökte få igång frysen efter den varit avstängd ett tag, men det gick inte ens med hjälp av en kyltekniker. Det får bli kylskåpsmat och burkmat i fortsättningen.

En stingrocka hälsar på Sven-Gösta

Den 9 juli lämnade vi Tahiti och fortsatte de 20 sjömil till Moorea. Vi ankrade först några dagar i Cook Bay för att senare gå över till Opunohu Bay där många seglare låg ankrade. Vi blev bjudna på ett ”Tika-party” (ta med det du vill dricka) på en stor holländsk seglare, *Atmos*. Vi träffade många nya bekantskaper och fick se en fin båt! Inte så långt bort fanns ett ställe dit turistbåtarna tog gäster för att titta på stingrockor och hajar. Vi tog dingens dit och fick se många stingrockor som åt ur händerna på turistguiderna. Runt stingrockorna cirklade hajar som åt upp smulorna efter rockorna. Vilken cirkus, men kul att se. En dag tog vi iland cyklarna och cyklade runt en stor del av ön och upp på en utsiktspunkt.

Den 17 juli fortsatte vi med en nattsegling till ön Huahine, ca 100 sjömil norr ut. Vi var inte ensamma, vi såg många lanternor under natten, många passade på i gynnsamma seglingsvindar. Seglatsen gick fort, vi fick sakta ner lite för att anlända i dagsljus. Även om pilotboken säger att det går att angöra i mörker föredrar vi att kunna se hur det ser ut när vi närmar oss land. Vi gick in genom revet som omger ön och

Uppträdande på den lokala baren – Happy Hour

ankrade nere vid södra änden på ön, en fantastisk ankringsplats. Här stannade vi en vecka och bara njöt av det turkosblå vattnet, den gula sanden och de gröna växterna på land.

Vi fortsatte sen till norra delen av Huahine och staden Fare. Här ankrade vi mellan en Hallberg Rassy och en Afrodite och kände oss nästan som i Sverige. Båtarna kom från USA respektive Skottland. När vi besökte matbutiken (finns endast en på ön) hittade vi Wasabröd tillverkat i Filipstad på hyllan. Hur har det hittat hit till Huahine? Inne vid land fanns en bar som där det alltid var några seglare vi kunde prata med. Nu kom de flesta seglare från USA, Kanada, Australien och Nya Zeeland och inte så många från Europa. Kul med nya bekanskap. En

kväll underhöll några seglare med musik och sång och baren var full.

En kväll hade de bästa dans- och sånggrupperna från årets Heiva på Huahine uppvisning och vi gick dit. Vi fick vara med om en oförglömlig kväll. Både dansarna och sångarna var mycket duktiga och hela salen var fylld av åskådare, de flesta troligen släkt med någon av aktörerna.

Vi hyrde en scooter och åkte runt ön, vilket med stopp här och där tog nästan sex timmar. Vi var på tok för stora för scootern, så det var rätt obekvämt. Men vi såg gamla kultplatser, de gamla fångstmetoderna med labyrinter där fiskarna inte hittade ut, de heliga ålarna med blå ögon, en vaniljodling och vacker natur. På slutet började det regna så vi var rätt blöta när vi lämnade tillbaka scootern. Men kul var det, fast nästa gång vi vill se oss omkring blir det per bil.

Heiva på Huahine, årets bästa dansgrupp

Augusti

Vi fortsatte till Raiatea, en seglats på fyra timmar. Även här finns ett rev som omger ön och vi passerade genom revet vid Passe Iruri i söder. Vi fortsatte in i en djup vik där vi ankrade och tog dinggen upp i en flod. Vi träffade på en man som visade oss sin frukt och grönsaksodling. Vi hade inga pengar med oss så vi kunde inte köpa något av honom, men vi fick en bananstock! Dagen därpå fortsatte vi till en av de

Sven-Gösta simmar med de tama fiskarna vid Taha

största kultplatserna Franska Polynesien. Dessa platser kallas ”Marea” och användes tidigare för olika religiösa händelser. En del var troligtvis offerplatser, andra samlingsplatser, man vet faktiskt inte så mycket om dem, men nu restaureras de och tas omhand.

Staden Uturoa fick ett besök och sen fortsatte vi till nästa ö, Taha, som ligger inom samma rev som Raiatea. Vi ankrade både på öst och västsidan av denna lilla ö och besökte en ”coral river” ett område med koraller och korallfisk där vattnet strömmade igenom så det gick att flyta med strömmen och

titta på alla färgglada fiskar. Fiskarna var inte rädda för människor, de har antagligen blivit matade, så de simmade runt oss hela tiden. De var till och med så närgångna att de var svåra att fotografera!

Från Taha kan man se över till Bora Bora som ligger ca 20 sjömil bort. Och den 7 augusti seglade vi dit och ankrade mellan ön Motu Toopu och revet tillsammans med många andra seglare. När vi höll på att

Bora-Bora, ön vi drömde om när vi byggde Randivåg

bygga båten så vi ”det där får vi göra klart när vi kommer till Bora Bora” när det var något som inte var så viktigt och som vi tyckte tog för lång tid att göra klart. Och tänk, nu var vi här!

Bora Bora är den mest turistiska av alla Franska Polynesiens öar, här finns många hotellanläggningar, restauranger och turbåtar. Vi ankrade på lite olika ställen runt ön och kunde konstatera att visst är det fint, men vi gillar nog Huahine bättre. Vi träffade tre svenska båtar här, *Alma* en Allegro 27 från Göteborg med Jonas ombord, den 15 meter långa stålåtten *Nerthus* från Visby och Stockholm med skeppare Per-

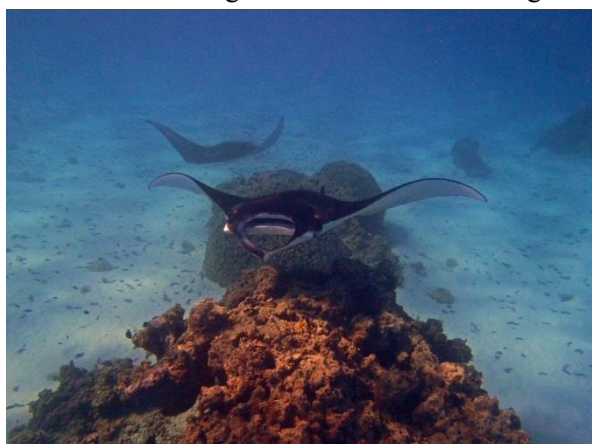
Erling och vänner ombord och *Ohana* från Skåne. Det var länge sedan vi träffas svenskar, så det var kul. *Alma* och *Nerthus* fortsätter segla väster ut.

Vädret såg lugnt ut så vi valde att segla till nästa ö – Maupiti – efter att ha klarerat ut från Franska Polynesien i Bora Bora. Maupiti tillhör också Franska Polynesien men det går inte att klarera ut där. Ön har en smal och grund öppning i revet runt ön som gör att det endast går att komma in i lugnt väder. Vi hade en lugn segling och inpassering i revet och snart var vi ankrade tillsammans med de andra båtarna. På kvällen försökte vi gå och äta på en restaurang tillsammans med besättningarna på *Time Bandit* från Skottland och *Omweg* från Holland, men restaurangen var stängd. Vi kunde handla färdiglagad mat att ta med oss i en kiosk och vi åkte sen till Randivåg och åt. Trots uteblivet restaurangbesök hade vi en trevlig kväll. Vi upprepade försöket med restaurangen nästa dag men restaurangen var fortfarande stängd. Då fick vi en ”sundowner” på *Time Bandit* och åkte sen tillbaka till respektive båt och lagade mat.

Inseglingen till Maupiti, från toppen av ön

Maupiti är en trevlig ö, tämligen liten (man cyklar runt på några timmar) där det fanns en stig upp till en utsiktspunkt ca 500 meter över havet, ristningar och vacker natur att titta på. En dag tog vi dingen för att titta på mantor. De skulle vara vid något som kallades ”cleaning station”, vilket vi inte riktigt förstod vad det var. Men när vi kom

Vi simmade med mantor som var ca 4 meter breda

dit och fick se de små fiskarna som ”rensade” mantorna, både på utsidan men också inne i munnen, förstod vi vad guideboken menade. Vi såg flera mantor och det kändes magiskt med dessa stora fiskar på bara några meters håll. Vi trivdes bra på Maupiti men nu var det dags att lämna Franska Polynesien efter fyra månader. Men innan vi lämnade kom vi till restaurangen en kväll, de ordnade en kväll med underhållning för oss seglare. Maten var god och underhållningen kul: klyva kokosnöt, lyfta sten och dans. Vi seglare fick också prova på, men polynesierna var helt klart bäst!

En av de sista dagarna i augusti fortsatte seglingen väster ut. Vi räknade med att stoppa på en av öarna i Cook Island för att sen fortsätta till länderna Niue och Tonga.

Lisa och Sven-Gösta